

Pôstna večiereň – 25.3. G / 26.3. V

Kto je prvý

Šalamún zažil to, čo sa nám asi nepodarí: a to osobné zjavenie Boha niekoľkokrát. **Prvý krát, keď dostal možnosť žiadať si, čo len chce** a on si žiadal poslušné srdce, aby mohol dobre spravovať Boží ľud. **Druhýkrát v chráme, keď Pán Boh v podobe oblaku** naplnil priestor, kde sa mal izraelský národ stretávať s Hospodinom, prinášať obete a počúvať Božie slová. Bol to splnený sen Šalamúnovho otca Dávida, ktorý nám pripomína, že niektoré sny sa plnia, najmä, ak sú oslavou nebeského Otca. Pán Boh sa však zjavil Šalamúnovi ešte raz, ale o tom podrobnejšie na dnešnej večierni.

Program:

1. Privítanie
2. Predspev: Neopúšťaj ma...
3. Pieseň č. 109
4. Pozdrav
5. Kolekta
6. Čítaný text Józua 24:13-15
7. Pieseň č. 229
8. Kázeň
9. Pieseň č. 424
10. Antifóna č. 89
11. Kolekta
12. Áronovské
13. Pieseň č.

„Ďakujem Ti celým srdcom a ospevujem Ťa pred božstvami. Skláňam sa oproti Tvojmu svätému chrámu, pre Tvoju milosť a vernosť, ospevujem Tvoje meno, lebo si zpelebil nadomštetko svoje meno a svoje slovo“ (Ž 138).

1 Kráľov 9:1-9 *„Keď Šalamún dostaval dom Hospodinov, kráľovský dom ako aj všetko, čo si Šalamún prial a želal urobiť, zjavil sa Hospodin Šalamúnovi druhý raz, po tom, ako sa mu zjavil v Gibeóne. Hospodin mu riekol: vypočul som tvoju modlitbu i tvoju úpenlivú prosbu, ktorú si mi predostrel. Posvätil som tento dom, ktorý si postavil, aby tam naveky prebývalo moje meno. Moje oči a moje srdce budú tam po všetky dni. A ak ty budeš chodiť predomnou, ako chodieval tvoj otec Dávid, s bezúhonným srdcom a v úprimnosti, takže budeš konať všetko, čo som ti prikázal, zachovávať moje ustanovenia a moje právne predpisy, utvrdím trón tvojho kráľovstva nad Izraelom naveky, ako som slúbil tvojmu otcovi Dávidovi slovami: nevyhladím nikoho z trónu Izraela. Ak sa však vy a vaši synovia odvrátite odo mňa, ak nebudete zachovávať moje prikázania*

a moje ustanovenia, ktoré som vám predložil, ale pôjdete a budete slúžiť iným bohom a budete sa im klaňať, vyhladím Izrael z krajiny, ktorú som im dal a dom, ktorý som zasvätil svojmu menu, zavrhnem pred svojej tváre. Izrael bude za prislovie a na posmech všetkým národom. Tento dom sa stane zboreniskom. Každý, kto pôjde okolo neho, zdesí sa a zahvízdne. Povedia: prečo to učinil Hospodin tejto zemi a tomuto domu? Potom povedia: preto, lebo opustili Hospodina, svojho Boha, ktorý vyviedol ich otcov z Egyptskej krajiny, a pridržali sa iných bohov, klaňali sa im a slúžili im. Preto Hospodin uviedol na nich všetko toto zlé“.

Keby ste mali definovať lásku, čo by ste povedali? Mňa osobne iritujú sladké reči o láske, ktoré hovoria, že je to cit, ničím nepodmienený a nič neočakávajúci. Často sa táto téma rozoberá práve v kresťanstve. Áno, z časti je to pravda, no predsa toto nie je celá podstata lásky. Pán Boh nám to zjavuje aj v príbehu kráľa Šalamúna, ale aj v Ježišovom životnom príbehu a diele záchrany.

Pán Boh sa kráľovi zjavuje druhýkrát osobne a **pripomína mu, čo všetko už urobil pre neho aj pre celý Izrael.** Iste to nie je všetko, ale tieto skutky sú podstatné. Pán Boh sa mu predstavuje ako Ten, kto počúva a vypočúva modlitby svojich verných. Zároveň pripomína, že prijal dar chrámu a posvätil ho svojou prítomnosťou pre celý národ. Pán Boh hovorí Šalamúnovi, že sa nevzdiali od vyvoleného národa a bude medzi nimi prítomný vo svojej vernosti.

V Ježišovi Kristovi sa nám Pán Boh zjavuje podobne. **On sa stal odpoveďou na modlitby vyvoleného ľudu i celého sveta,** ktorý volal po záchrane a pomoci z biedy ľudského hriechu a nepravosti. V ňom nám nebeský Otec pritakal na naše modlitby a skrze Neho sa Pánovo slovo zaslúbení stalo reálnym aj pre nás. Ježiš je akýmsi „amen“ na prosby a modlitby, na sny a túžby, ktoré človek má ohľadom požehnaní časnosti, ale aj ohľadom nádeje večnosti v lepšom a dokonalejšom svete. **Kristus je dôkazom toho, že nás Pán Boh prijíma a stáva sa prítomný** v tomto svete hriechu. Ježiš zložil svoju dokonalosť a božskosť na krátku chvíľu akoby odložil, aby sa nám stal blízkym vo všetkom, čo ako ľudia sme a zažívame. Stal sa jedným z nás, našim bratom, aby sme pochopili a prijali ten fakt, že Boh nie je iba vyvýšený a nadpozemský, že nie je vzdialený a nedosiadateľný, ale že sa s Ním dá stretávať a rozprávať sa s Ním. **V Ježišovi Kristovi nám Pán Boh dokazuje svoju vernosť.** Nenechal nás napospas hriechu, zlu a diablu. Nenechal nás v situácii, z ktorej sa sami dostať nemôžeme, nenechal nás v beznádeji a odsúdení. Ale v Ježišovi Kristovi nám ukazuje pravdu svojho slova, že „*aj keď my sme Mu neverní, On*

zostáva verný, lebo seba samého zapriet nemôže“ (2 Tim 2:13). Boh nemôže konať inak, iba byť verný svojej zmluve s nami. S Izraelom uzavrel zmluvu cez Desatoro a Mojžiša, so všetkými ľuďmi cez kríž a Ježiša. V Ňom nám Boh hovorí: „so mnou vždy môžeš rátať“.

Pán Boh týmto spôsobom prejavuje svoju lásku. *Áno, Jeho láska je nepodmienená. On prvý miloval nás. On urobil krok milosti k nám. On sa prvý obetoval a stratil všetko kvôli nám.* Pán Boh už urobil pre nás všetko, čo bolo treba, aj mnoho navyše a to všetko zo svojej nekonečnej lásky, ktorá robí prvý krok. Tak Boh miloval svet...

Ak by bola pravda o tom, že láska nevyžaduje od druhého nič, tu by sme museli skončiť. Ved' stačí Božia láska. Pán Boh by nehovoril Šalamúnovi o dvoch spôsoboch života – v poslušnosti a v neposlušnosti, z ktorých si každý môže vybrať. Lebo keď je láska nepodmienená a nevyžaduje reakciu, stačilo by, ak by Pán Boh hovoril o tom, čo urobil pre človeka, ale nie o tom, čo vyžaduje od človeka vo vzťahu k Bohu. Ak by láska neočakávala reakciu, potom by stačilo, aby Ježiš umrel a Biblia by skončila Jeho smrťou a vzkriesením, nepotrebovali by sme ani Skutky apoštolov, ani listy, nepotrebovali by sme kostoly, ani takú hrubú Bibliu, ani modlitby či sviatosti. Všetko, by končilo pri slovách: „*Tak Boh miloval svet, že svojho jednorodeného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý...*“. Pretože ak láska nepotrebuje byť opätovaná, nebola by dôležitá ani naša reakcia viery a nepotrebovali by sme počuť: „*Aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho*“.

Láska potrebuje odozvu. Preto nás predsa trápi, ak niekoho milujeme, ale on nemiluje nás. Ak niekomu pomôžeme, ale on nás ignoruje. Ak sme tu pre iných, ale oni tu nie sú pre nás. Ak niekomu darujeme čas, darček, pekné slovo, ale nám sa nedostáva. Láska žije iba vtedy, keď je vyživovaná. A výživou lásky je znovu iba láska. Iste vieme, že Pán Boh nás miluje a to je najpodstatnejšie, ale aj ľudská láska je dôležitá a chýba nám, ak ju nemáme. Na základe toho, svojim osobných skúseností, môžeme teda pripustiť, že *láska nemusí byť podmienená, ale musí byť opätovaná.*

Aj tá Božia láska potrebuje odozvu. Tak ako rodič čaká, že ak vychová dieťa a dá mu lásku a všetko potrebné k životu, ono sa mu odvdáči láskou a pozornosťou. **Pán Boh je na tom podobne: miluje nás, aj keď my nemilujeme Jeho, ale to neznamená, že nečaká, že Ho milovať budeme tak, že Ho budeme poslúchať.** Naša láska nie je podmienkou Jeho lásky, ale je jej následkom. Preto Pán Boh Šalamúnovi pripomína, že na lásku sa odpovedá

láskou. Dáva zároveň možnosti, z ktorých si – vďaka slobodnej vôli – môžeme vybrať: ak budete predtým mnou chodiť s bezúhonným srdcom a v úprimnosti, konať, čo som ti prikázal – to je prvá možnosť, keď láska opätuje lásku. Druhá možnosť je ignoráciou lásky: ak sa odvrátite od mňa, budete slúžiť iným bohom a nebudete zachovávať moje prikázania... Zároveň naša reakcia na Božiu lásku môže očakávať Božiu reakciu na naše rozhodnutie: **požehnanie alebo zavrhnutie, život alebo smrť, večný život alebo večné zatratenie.**

Rozhodnúť sa však nemáme zo strachu. To, čo Hospodin hovorí Šalamúnovi nie je „bububu“, ale je to skôr iba upozornenie typu: počúvaj, ak budeš robiť toto, musíš čakať aj následky svojho rozhodnutia. **Pán Boh nás nestraší, iba upozorňuje, že všetko má v tomto svete príčinu i následok, akciu strieda reakcia.** Preto sa nemáme rozhodovať zo strachu pre Boha, ale preto, čo On pre nás urobil, kvôli Jeho láske a z našej lásky k Nemu.

Ak si uvedomíme, že Pán Boh nás má rád a v Kristovi nám odpúšťa aj dáva nové šance, potom Jeho príkazy budeme dodržiavať z lásky, po Jeho cestách pôjdeme s radosťou a nestratíme nádej na život a večnosť za nijakých okolností. Nie preto, že by sme my snáď boli úžasní voči Bohu, ale za to, že On je úžasný voči nám.

Láska teda potrebuje odpoveď. Ak si niekto myslí alebo dokonca hovorí, že to tak nie je, potom nevie, čo je to láska. Lebo ak láska nie je opätovaná, ak nie je prežívaná, ak nekoná, potom v skutočnosti nežije. Prajem vám lásku Božiu aj lásku ľudí a aby tá vaša láska bola opätovaná a prežívaná tak, že vás bude meniť k lepšiemu. Amen.

Modlitba: *Pane náš, ďakujeme Ti za Tvoju veľkú lásku voči nám. Za všetko, čo si pre nás urobil v Ježišovi Kristovi a za všetky dary, ktorými nás obohacuješ každý deň nášho života. Vieme, že Ti nemôžeme rovnakým dielom vrátiť Tvoju lásku voči nám, ale túžime Ťa poslúchať a žiť pre Teba každý deň tak, aby sme boli Tvojimi svedkami v tomto svete. Zahoj všetky rany, ktoré spôsobila ľudská láska či neláska, svojou milosťou a daj nám silu, aby sme o láske nielen hovorili, ale ju aj konali a prejavovali v skutkoch milosrdenstva voči každému, s kým sa stretneme. Ďakujeme Ti, že si Boh verný a aj nám pomôž verne Tebe žiť a slúžiť teraz i naveky. Otče náš...*

Požehnanie: Láska Božia, milosť Ježiša Krista a prítomnosť Ducha svätého nech je s vami.

